

Scheiding tussen Kerk en Staat op zijn Zwols gewaarborgd

Een persbericht over de start van Kerkelijke Wijkteams heeft in samenleving en politiek nogal wat losgemaakt. Uit de meeste reacties blijkt, ook vanuit de politiek, dat er weinig zicht is op de praktijk van de afgelopen jaren.

In de praktijk vindt er namelijk al jaren netwerkoverleg en casusbespreking plaats tussen de verschillende partijen in zorg en welzijn. Kerken maken daar ook onderdeel van uit. Het persbericht noemt zelfs expliciet dat er al veel gebeurd door vrijwilligers vanuit de kerken, maar dat ze weinig in beeld zijn.

Veiligheid en privacy zijn voor de kerken eveneens belangrijke sleutelbegrippen. Daarin zullen de Kerkelijke Wijkteams niet verschillen van de Sociale Wijkteams.

In het persbericht is bewust een alinea opgenomen om nog eens duidelijk de scheiding tussen kerk en staat uit te leggen. Het is bijzonder, maar niet toevallig, dat juist de fractie van D'66 hier vragen over stelt. Niet toevallig omdat deze partij de hoeder en bewaker is van de scheiding tussen kerk en staat. Bijzonder omdat je juist daarom van deze partij mag verwachten dat zij de scheiding tussen kerk en staat, in profiel en positionering, ook zelf begrijpt.

In het persbericht is er geen sprake van gezamenlijke regie, en verantwoordelijk, tussen kerken en overheid. Wij gaan daarom ook uit van een misverstand. We achten D'66 namelijk hoog. Daarom stellen wij de Raad voor om vragen over Kerkelijke Wijkteams aan de kerken te stellen, en niet aan de verantwoordelijke wethouder, Nelleke Vedelaar, van de Sociale Wijkteams.

De kerken vinden zelf de scheiding tussen kerk en staat, op zijn Zwols, erg belangrijk. Dat betekent in gemeenschap, verbinding en vertrouwen samen werken aan welzijn in de stad, maar wel ieder vanuit zijn of haar eigen verantwoordelijkheid en achtergrond.

En gaat over tot de orde van de dag